

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 327/2015
08.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Х., због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.К., поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 28К бр. 5520/10 од 08.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1478/14 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Х., адв. С.К., поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 28К бр. 5520/10 од 08.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1478/14 од 20.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 28К бр. 5520/10 од 08.09.2014. године окривљени И.Х. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од пет година од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је на основу одредбе члана 258. ЗКП-а обавезан да оштећеном на име имовинско-правног захтева плати износ од 595.265,00 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени у одређеном року од три месеца од дана правноснажности пресуде не врати оштећеном имовинску корист у напред наведеном износу прибављену извршењем кривичног дела условна осуда ће бити опозвана. У случају опозива условне осуде окривљеном ће се у изречену казну затвора урачунати и време проведено у притвору од 14.12.2008. године до 29.12.2012. године. Окривљени је на основу одредбе члана 261. и члана 264. ЗКП-а обавезан да плати трошкове кривичног

поступка - вештачења у износу од 16.722,00 динара као и паушал у износу од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1478/14 од 20.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.Х., адв. С.К., због повреде одредби члана 439. тачка 3) у вези са чланом 258. ЗКП-а и члана 91. КЗ-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Такође је предложио да се на седницу већа Врховног касационог суда позове јавни тужилац и бранилац окривљеног.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП-а).

У конкретном случају, бранилац окривљеног И.Х., иако у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, која представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека исту образлаже тако што наводи да суд погрешно окривљеног обавезује да оштећеном Р.Н. на име имовинскоправног захтева плати износ од 595.265,00 динара у одређеном року од три месеца од дана правноснажности пресуде а затим одређује

да ће изречена условна осуда бити опозвана ако окривљени не врати оштећеном опредељени новчани износ као имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела, да су и првостепени и другостепени суд предају новца окривљеном од стране оштећеног у износима од 5.700 еура и 1.250 еура поистоветили како са имовинскоправним захтевом оштећеног тако и са имовинском коришћу коју би окривљени наводно себи прибавио извршењем кривичног дела, јер код окривљеног није постојала преварна намера да у наведеним износима прибави противправну имовинску корист, нити је њена висина утврђена правноснажном пресудом, чиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, из којих разлога, сходно члану 485. став 4. ЗКП-а није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се наводи да је правноснажна пресуда неразумљива и противречна како изреци тако и у образложењу, те да суд није утврдио одлучну чињеницу а наиме колику је противправну имовинску корист стекао окривљени извршењем предметног кривичног дела а да при том ипак окривљеног обавезује на плаћање имовинско-правног захтева оштећеном, чиме указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП-а, што такође не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП-а, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члана 439. тачка 3) ЗКП-а), а да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека (члан 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП-а и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Х. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**